

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010677
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010677.1

Rozhodnutie

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.03.2015, v trestnej veci obvineného F. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obvinený F. F., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom G., J. D. XXXX/XX, t. č. S. XX, P.,

je vinný,
že

v čase okolo 04.00 hod. dňa 08.05.2014 v Detve, okres Detva na autobusovej zastávke na ul. M. R. Štefánika, ktorá sa nachádza oproti hotelu W., odcudzil B. S., nar. XX.XX.XXXX, počas rozhovoru s jej kamarátkou P. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Detva, Š. XXX/X, pričom pri B. S. sedel na lavičke autobusovej zastávky, jej mobilný telefón zn. W. F. W., H.: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý mala B. S. blízko vedľa seba na lavičke položený v dosahu svojej ruky a to tak, že si ho vložil do vrečka a z miesta odišiel, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenej B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., Z.Z. XXX/X škodu odcudzením mobilného telefónu vo výške 190 €, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. OT/5/2014 zo dňa 15.02.2014, právoplatným dňa 15.02.2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov,

t e d a

prisvojil si cudziu veci tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú má iný pri sebe a takýto čin spáchal, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona.

Za to sa o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona, na trest povinnej práce vo výmere 280 /dvestoosemdesiat/ hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona, je odsúdený povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona, trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne, vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona, § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, súd odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodenej počas výkonu trestu povinnej práce spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, súd odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej B. S., nar. 20.12.1995, bytom P., Z. XXX/1, škodu z titulu odcudzeného mobilného telefónu vo výške 190 € (stodevätdesiat eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala pod č. 2Pv 424/14/6611 dňa 06.41.2014 obžalobu na obvineného F. F.V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel. Uviedol, že v čase, keď malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, bol silne pod vplyvom alkoholu, preto si nepamätá na podrobnosti, ale nemá vedomosť o tom, že by poškodenej vzal mobilný telefón. Pamätal si, že dňa 08.05.2014 nadržanom sa vracal z akcie s priateľmi, kedy na autobusovej zastávke pred hotelom W. B. Detve spal na zemi, a tam ho zobudila jemu vtedy neznáma poškodená B. S. spolu so svedkyňou P. S.. Následne spoločne odišli zo zastávky preč, zastavili sa ešte v pohostinstve a zoznamovali sa, neskôr obžalovaný tieto dievčatá opustil a odišiel domov smerom do starej Detvy. Obžalovaný tvrdil, že si pamätá iba toľko, že potom, ako sa rozlúčil s dievčatami, išiel za kamarátom V. O., s ktorým mal ísť na druhý deň ráno za prácou do Levíc. V čase skutku mal svoj mobil, a poškodenej určite jej telefón neukradol, pretože tento u seba nemal, a to ani v noci, ani ráno na druhý deň. Tvrdil, že si nespomína ani na to, akým spôsobom mal predmetný mobilný telefón ukradnúť, pretože bol pod vplyvom alkoholu, pričom rovnako pod vplyvom alkoholu mali byť aj poškodená spolu so svedkyňou S.. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal rozdielne čo sa týka miesta, kam mal ísť na druhý deň ráno za prácou (Levice alebo Dunajská Streda) a tiež ohľadom toho, kam s obidvomi dievčatami po vzájomnom stretnutí išli, na odstránenie vzniknutých rozporov uviedol, že už úplne nevie kedy čo uvádzal, ale pravdou je to, že išli spolu do pohostinstva, potom odišiel za pánom O. a na druhý deň išiel do práce. Nepamätá si, že by spáchal žalovaný skutok. V rámci podania vysvetlenia v priestupkovom konaní bol mierne pod vplyvom alkoholu, preto si presne nespomína, čo tam v zápisnici podpisoval.

Svedkyňa - poškodená B. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 08.05.2014 okolo 04.00 hod. sa vracala spolu so svedkyňou P. S. domov po ulici M. R. Štefánika v Detve, kde na zastávke zbadali prikrčene sedieť obžalovaného. Ako prechádzali okolo, obžalovaný sa im prihovoral a keďže podľa slov poškodenej nejavil žiadne známky agresivity či nebezpečnosti, nenamietali aby sa k nim po ceste pridal, keďže tvrdil, že ide rovnakým smerom k hotelu W. a do starej Detvy. Spolu prešli k autobusovej zastávke pri tomto hoteli, vzdialenej asi 200 m od miesta ich stretnutia, tam si sadli na lavičku a chceli počkať na najbližší autobus. Poškodená sedela uprostred, napravo od nej sedel obžalovaný a naľavo svedkyňa S.. Poškodená vypovedala, že si často kontrolovala svoj mobilný telefón, keďže na ňom chcela zistiť čas, pričom zakaždým si ho vložila naspäť do pravého vrecka bundy. Uviedla však tiež to, že sa mohlo stať, že tento telefón si položila aj vedľa seba na lavičku, hoci neustále ho mala tesne pri sebe. Nezaregistrovala, že by mal aj obžalovaný svoj mobilný telefón. Po chvíľke konverzácie na autobusovej zastávke sa obžalovaný odrazu postavil, povedal že pôjde pešo a odišiel smerom na starú Detvu. Následne si poškodená opäť chcela skontrolovať čas na svojom mobilnom telefóne, kedy zistila, že tento jej chýba. Prezrela okolie lavičiek, a keďže jediným, kto mohol v danej situácii poškodenej telefón vziať, bol obžalovaný, vybrali sa obe dievčatá spoločne cestou za ním, avšak ho už nestačili stretnúť či dobehnúť. Na druhý deň išla teda podať trestné oznámenie. Poškodená si pamätala meno obžalovaného, pretože sa jej zdalo smiešne, a tiež si pamätala, že by mal bývať niekde pri kostole. Čo sa týka výpovede obžalovaného ohľadom toho, že poškodená ho spolu so svedkyňou S. na zastávke, kde spal, budili a zakrývali, poškodená uviedla, že toto nie je pravdou, pretože obžalovaný tam nespál

a sám sa k nim pripojil. Pokiaľ ide o škodu vzniknutú poškodenej z dôvodu odcudzenia predmetného mobilného telefónu Samsung F. W., jej náhradu si poškodenej uplatnila v zmysle odborného vyjadrenia zaobstaraného v prípravnom konaní, a to v celkovej výške 190 €.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa P. S., ktorá ohľadom stretnutia s obžalovaným vypovedala v rovnakom smere ako poškodenej, pričom uviedla, že počas toho, ako spoločne všetci sedeli na lavičke autobusovej zastávky pred hotelom W., si poškodenej často vyťahovala z vrečka svoj mobilný telefón, aby skontrolovala čas zostávajúci do príchodu autobusu. Zakaždým si pritom tento telefón ukladala niekam po svojej pravej strane, svedkyňa nevedela spresniť, či späť do vrečka alebo na lavičku. Obžalovaný počas toho sedel pomerne blízko poškodenej, ktorá bola viac pootočená smerom ku svedkyňi (t.j. po svojej ľavej ruke), skoro po celý čas nič nehovoril a v podstate len vyzeral, že čaká spolu s nimi na rovnaký autobus. Odrazu sa postavil a odišiel smerom na starú Detvu. Po krátkej chvíli sa poškodenej chcela opäť pozrieť na telefón, ale tento už nemala, preto sa dievčatá spolu vybrali cestou kadiaľ odišiel obžalovaný, avšak nikde ho už nenašli. Nakoľko svedkyňa sa po celý čas nachádzala pri poškodenej, a okrem obžalovaného s nimi na zastávke nik iný nebol, svedkyňa vyslovila svoj názor, že mobil mohol poškodenej zobrať jedine obžalovaný.

Súd vypočul na hlavnom pojednávaní aj svedka Ing. Q. S., ktorý uviedol, že je policajtom Obvodného oddelenia PZ v Detve a bola mu pridelená vec prejednávaná v tomto trestnom konaní ako prečin krádeže, ktorá bola najskôr riešená ako priestupok proti majetku. V priestupkovom konaní vykonal výsluch podozrivého F. F., ktorý sa počas neho spontánne priznal ku krádeži mobilného telefónu poškodenej, a to tým spôsobom, že keď sedel s dvomi dievčatami na autobusovej zastávke, bol silne pod vplyvom alkoholu a videl, ako poškodenej manipulovala so svojím mobilným telefónom. On potom využil jej nepozornosť keď mala telefón položený na lavičke, tento jej ukradol, vložil si ho do vrečka a zo zastávky odišiel. Uvedený telefón už však v súčasnosti nemá, zrejme ho niekde stratil. Vypovedal, že ľutuje ukradnutie tohto mobilného telefónu, avšak toto urobil len v dôsledku pôsobenia alkoholu. Obsah takto spisanej zápisnice vtedy obžalovaný v rámci podania vysvetlenia k trestnému oznámeniu vlastnoručne na znak súhlasu podpísal po tom, ako si ju prečítal. V priebehu výsluchu nejavil obžalovaný podľa vyjadrenia svedka žiadne známky požitia alkoholu. Pokiaľ už obžalovaný v prípravnom konaní takýmto spôsobom nevypovedal a tvrdil, že si na spáchanie skutku nepamätá, podľa názoru svedka sa iba snažil vyvinúť zo svojho konania. Svedok po oboznámení s výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že polovica z toho nie je pravdou.

Na nariadenom hlavnom pojednávaní súd oboznámil zápisnicu o rekognícii vykonanú s poškodenej B. S. /č.l. 30-31/ a tiež zápisnicu o rekognícii vykonanú so svedkyňou P. S. /č.l. 32-33/. Ďalej súd v súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, a to odborného vyjadrenia k hodnote odcudzeného mobilného telefónu /č.l. 57/, výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného /č.l. 60-62/, odpisu z RT /č.l. 63/, obsahu priestupkového spisu ORPZ-ZV-OPP6-97/2014-P /č.l. 42-49/ a tiež trestného rozkazu a obsahu celého spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. OT/5/2014.

Okrem toho súd na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného /č.l. 50-56/. Zo záverov vypracovaného znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplýva, že obžalovaný netrpí a ani v čase skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou ani poruchou, ktorá by mohla mať vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu zložku jeho konania. Zároveň však znalci uviedli, že v dôsledku požitia alkoholu boli po predošlom a dobrovoľnom užití alkoholických nápojov ovládacie zložky konania obžalovaného ľahko, alebo forenzne nevýznamne znížené (pričom však samotný obžalovaný dokonale pozná negatívny vplyv alkoholu na jeho úsudok). V konečnom dôsledku však nepovažujú pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

c) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Uvedeným konaním obžalovaný po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ a ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, keďže sa úmyselným konaním zmocnil veci patriacej poškodenej, ktorú mala táto pri sebe a to i napriek tomu, že v posledných 24 mesiacoch pred spáchaním tohto skutku bol trestným rozkazom OS Veľký Krtíš právoplatne uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona spolupáchatel'stvom. Súd má za to, že vinu obžalovaného preukazuje okrem výpovedí priamych svedkov - poškodenej B. S. a svedkyne P. S. aj nepriamy dôkaz vyplývajúci z výpovede svedka H. S.É., a to priznanie obžalovaného k spáchaniu skutku počas výsluchu pred začatím trestného stíhania dňa 10.05.2014 práve pred spomínaným svedkom S. (hoci súd si je vedomý toho, že priznanie obžalovaného učené pred vznesením obvinenia nemožno použiť ako dôkaz, avšak v tomto prípade slúži ako dôkaz proti obžalovanému obsah výpovede konajúceho policajta - svedka S.), aj vykonané dokazovanie v rámci prípravného konania, predovšetkým závery z vykonaných rekognícií. Súd ďalej poukazuje aj na rozpory vo výpovediach obžalovaného a všetkých ostatných svedkov, pričom tieto rozpory sa obžalovanému na hlavnom pojednávaní nepodarilo vysvetliť, resp. preukázať pravdivosť jeho tvrdení, preto súd vyhodnotil tvrdenia obžalovaného za účelové.

Dôkazy zaobstarané v rámci celého trestného konania voči obžalovanému súd preto po ich posúdení jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotil za dostatočné k vytvoreniu záveru o tom, že skutok, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie, sa stal tak, ako to je popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku, napĺňa objektívne aj subjektívne znaky prečinu krádeže a neexistujú žiadne pochybnosti o tom, že ho spáchal obžalovaný. Preto súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania žalovaného skutku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov. Z týchto vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovanému nepoľahčuje ani nepríťažuje žiadna okolnosť.

Obžalovaný je slobodný a momentálne je zamestnaný u zamestnávateľa - p. Jágerského v Detve, kde pracuje na výstavbe diaľnice. Žije v Detve spolu so svojou matkou a 9-ročnou dcérou, o ktorú sa stará výlučne sám. Podľa oznámenia Obvodného oddelenie PZ Detva mal obžalovaný v evidencii priestupkov od roku 2009 do dňa spáchania teraz prejednávaného skutku 5 záznamov, z toho iba v jednom prípade sa jedná o priestupok proti majetku. Doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, avšak u dvoch odsúdení sa na neho hľadí, ako keby nebol trestaný. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. OT/5/2014 zo dňa 15.02.2014, právoplatným vo výroku o vine a treste dňa 15.02.2014, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchatel'stve, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov, t.j. skúšobná doba z tohto podmieneného odsúdenia mu plynula aj v čase spáchania teraz prejednávaného skutku.

Súd vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného vychádzal zo zásady spravodlivosti trestu a úmernosti sankcie k spáchanému trestnému činu. Napriek porušeniu režimu skúšobnej doby z odsúdenia vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. OT/5/2014, kedy by v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona pripadalo do úvahy ukladanie aj nepodmieneného trestu, súd vidí možnosť nápravy obžalovaného aj bez uloženia trestu odňatia slobody. Trestným činom totiž nebola spôsobená ani malá škoda v zmysle ustanovení Tr. zákona a jeho závažnosť je pomerne nízka, preto súd dospel k záveru, že za primeraný a dostačujúci je možné považovať alternatívny trest a to trest povinnej práce vo výmere 280 hodín. Týmto trestom dáva súd obžalovanému možnosť na prevýchovu a na preukázanie riadneho spôsobu života, a to bez uloženia trestu odňatia slobody. K tomuto rozhodnutiu súd viedla najmä tá skutočnosť, že obžalovaný je v súčasnosti zamestnaný, má pravidelný príjem a v prípade uloženia

nepodmienečného trestu odňatia slobody by nepochybne prišiel o prisun peňažných prostriedkov, z ktorých za iných okolností môže napr. nahradiť vzniknutú škodu. Zároveň sa obžalovaný sám stará o maloletú dcéru, ktorá by sa mohla ocitnúť bez dostatočnej starostlivosti, a tu súd tiež poukazuje na zásadu personalitý trestu v tom zmysle, že trest má postihovať len páchatela, a čo najmenším vplyvom na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Tr. zákona). Obžalovaný prítom s prípadným uložením trestu povinnej práce súhlasil. Obžalovaný je povinný tento trest povinnej práce vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia jeho výkonu. Trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu. V prípade, ak uložený trest povinnej práce obžalovaný zavinene nevykoná, bude súd nútený premeniť mu nevykonanú časť tohto trestu na nepodmienečný trest odňatia slobody, a to v zmysle ustanovenia § 55 ods. 4 Tr. zákona.

S poukazom na ustanovenie § 287 ods. 1 Tr. poriadku, keďže súd obžalovaného uznal v celom rozsahu vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku, uložil mu zároveň povinnosť nahradiť poškodenej B. S., nar. XX.XX.XXXX škodu spôsobenú odcudzením mobilného telefónu v sume 190,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.